Redactiunea, Administratiunea şi Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori netran...e nu se pri mescŭ. Manuscrip...e nu se retr...
Biurourile de anunciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţul inserţiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LII.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Braşovu:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl. pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 88. Braşovŭ, Joi 20 Aprilie (2 Maiu) 1889.

Braşovŭ, 19 Aprilie v.

Erăşĭ se ocupă organele tiszaiste de Saşii din Ardealu, dér de astă dată nu spre a le face recriminaţiunĭ, ci spre a-i câştiga pentru guvernŭ. Din colónele lui „Pester Lloyd" pare că rĕsuflă din nou veleităţĭ de „împăcare" cu Saşii.

„Tagespost" din Graz din incidentulu publicării unui romanŭ alŭ lui Schitkorn, care tractéză despre gintea germană, ḑisese că apĕsarea, sub care traiescŭ Saşii din Ardealŭ, este aşa de mare, mai alesŭ în ce privesce pressa lorŭ, încât ei nu cutéză nicĭ a discuta numitulŭ romanŭ.

Contra acestei aserţiunĭ s'a ridicatŭ „Pester Lloyd" susţiindŭ că apĕsarea de care suferŭ Sasii este aşa de mare, şi grozavă, „încâtŭ conducĕtorii autorisaţĭ ai Sasilorŭ în dietă suntŭ aprópe de a încheia pace definitivă cu guvernulŭ."

In numĕrulŭ următorŭ „Pester Lloyd" publică întêmpinarea unui deputatŭ ardelenŭ sasŭ, care privitorŭ la aserţiunea fóiei tiszaiste despre împăcarea apropiată, susţine cu părere de rĕu, că până acum nu s'a întêmplatŭ nimicŭ ce ar puté îndemna pe deputaţii sasĭ de-a observa faţă cu guvernulŭ o altă atitudine ca cea de până acuma. Susţine mai departe că guvernului i suntŭ fórte bine cunoscute gravaminele Sasilorŭ, cu tóte astea el a rĕmas passiv faţă cu aceste gravamine. Deputatulŭ din vorbă nu crede că guvernulŭ printr'asta a voitŭ sĕ compromită pe acei Sasĭ, carĭ au fostŭ de convingerea, că sub regimulŭ de faţă e cu putinţă o esistenţă suportabilă a Sasilorŭ şi că a voitŭ sĕ încurageze pe acele elemente dintre Sasĭ, carĭ încércă tóte mijlócele spre a face cu neputinţă o înţelegere a Sasilorŭ cu guvernul actualŭ. In fine asigură, că de trei anĭ Sasii s'au feritŭ cu cea mai mare precauţiune şi chiar cu abnegare de a aţiţa érăşĭ vechia certă pasionată...

Rĕspunḑĕndŭ la acéstă întêmpinare „Pester Lloyd" se preface a nu cunósce gravaminele şi dorinţele Saşilorŭ, căcĭ, ḑice elŭ, „nu s'au formulatŭ nicĭodată în modŭ clar şi precisŭ, apoi adauge: „decă aceste gravamine suntŭ în adevĕrŭ întemeiate şi decă dorinţele Saşilorŭ nu trecŭ peste mĕsura echitabilului şi peste ceea ce li se póte da fără negarea ideei de statŭ maghiarŭ, atuncĭ suntemŭ convinşĭ că opiniunea publică va ţiné hotărîtŭ partea Saşilorŭ, aşa că şi guvernulŭ ar fi silitŭ a eşi din passivitatea sa". In fine fóia tiszaistă dă espresiune speranţei, că póte cu prilejulŭ desbaterei bugetare se va face o „enunciaţiune" din partea Saşilorŭ, care sĕ pótă fi privită ca „programă naţională săsescă".

Nu cumva voiesce guvernulŭ sĕ jóce puţină comediă de „împăcare" cu Saşii cu ocasiunea desbaterilorŭ bugetare? Şi aşa i se impută regimului ungurescŭ din tóte părţile, că asupresce naţiolităţile nemaghiare, de ce sĕ nu se facă dér puţinŭ svonŭ cu „generósele" intenţiunĭ de „împăcare" ale d-lui Tisza, când se oferă prilejŭ atâtŭ de bine venitŭ, şi eftinŭ.

Făcêndu-se sgomotŭ cu „împăcarea" Saşilorŭ ardelenĭ va fi mulcomită pressa germană, ale căreia pişcăturĭ ustură tare pe cei din Pesta ér pe d. Tisza nu-l va costa decâtŭ câteva vorbe bune şi frumóse urmândŭ vechia lui devisă: *„Nesze semmit fogd meg jól."*

De douĕḑecĭ de anĭ şi mai bine Sasii ardelenĭ totŭ cu promisiunĭ au trăitŭ, totŭ în tratărĭ de împăcare au statŭ cu guvernele ungurescĭ. Şi ce au dobênditŭ după atâta timpŭ şi după ce acum de trei anĭ evită orĭ-ce ar puté face sânge rĕu celorŭ dela putere?

Au dobênditŭ érăşĭ o nouă promisiune, ce le-o face organulŭ nemţescŭ alŭ d-lui Tisza, că adecă programa lorŭ „naţională", va fi luată în considerare decă intră în cadrulŭ ideei de statŭ maghiarŭ, cu alte cuvinte în cadrulŭ programei guvernului.

Acésta programă a desfăşurat'o dĕunăḑĭ organulŭ ungurescŭ alŭ lui Tisza „Nemzet", ḑicêndŭ că totă cultura în acéstă ţéră e cultură maghiară şi accentuândŭ misiunea ei de a face mereu cucerirĭ.

„Numai în Ardealŭ — ḑice „Nemzet" — gintea maghiară are o luptă grea. Numai aicĭ maghiarismulŭ trebue sĕ se conserve în unele puncte. Dér printr'o politică energică culturală şi economică elŭ şi aicĭ în curêndŭ va dobêndi, că *din oraşele Ardealului şi mai alesŭ din Secuime societatea maghiară va înainta victoriosŭ.*"

Ce le mai trebue deputaţilorŭ saşĭ? Nu suntŭ aceste prospecte destulŭ de strălucite pentru o „împăcare" a lorŭ cu guvernulŭ?

DIN AFARĂ.

Situaţiunea în Bulgaria.

O depeşă trimisă unei agenţii diplomatice din Bucurescĭ prevestesce, că marĭ turburărĭ se vorŭ ivi în Bulgaria şi acésta într'unŭ fórte scurtŭ timpŭ, spune „Românulŭ". Causa acestorŭ turburărĭ, după acéstă depeşe, ar fi lupta făţişe ce esistă aḑĭ în Bulgaria între prinţulŭ Ferdinand de Coburg şi între clerulŭ bulgarŭ.

Societăţile secrete rusescĭ. Tendinţele de împăciuire a Rusiei cu Polonii.

Afacerea recentă cu bombele dela Zürich a atrasŭ, pentru momentŭ, ér atenţiunea publică asupra urmărilorŭ emigraţilorŭ ruşĭ şi polonĭ stabiliţĭ în Elveţia. In acéstă privinţă este interesantŭ a produce ceea ce arată unŭ corespondentŭ alŭ ḑiarului francesŭ „La Justice". După acestŭ corespondentŭ au apărutŭ într'o vreme la Geneva patru jurnale rusescĭ: „Binele Publicŭ" (Obschtscheje Djelo) există de multŭ, este liberalŭ cu colóre socialistă moderată, dér n'are influenţă, căcĭ mulţĭ îlŭ bănuescŭ că ar fi în relaţiune cu guvernulŭ. „Libertatea" (Szwoboda) se dă de organulŭ civilisaţiunii rusescĭ, dér nu este recunoscută ca atare de emigraţiă. „Lupta" (Borba) nu este luată în seriosŭ din causa ciudăţeniei ei; „Rusia Liberă", care ese de puţinŭ timpŭ şi este redacdată de profesorulŭ Dragomanov, este liberală, dér înainte de tóte mică-rusiană. Pe lângă aceste patru diare, se mai adaoge o a cincea fóiă anonimă, ce se publică în Rusia, „Samo Upravlerje" (Self-guvernment). Corespondentulŭ diarului „La Justice" pretinde, că nicĭ unulŭ din aceste jurnale nu are influinţă adevĕrată asupra emigraţilorŭ, care suntŭ socialiştĭ, care nu vorŭ sĕ ţină sémă de tendinţele liberale ale acestorŭ organe şi de compromisurile pe care ele le susţinŭ.

In privinţa organisărei emigraţiunei, amĕnuntele trebue luate în afară de scirile date de presă. Vechiulŭ şi grózniculŭ partidŭ „Voinţa poporului" (Narodnaja Wolja) urméză a exista şi are mulţĭ aderenţĭ, mai cu sémă în Rusia. Adevĕraţii aderenţĭ ai acestui partidŭ suntŭ, cu tóte acestea, opuşĭ teoriei evoluţiunei revoluţionare şi se asémĕnă pe dênşii cu Blanquistii. In capulŭ Socialŭ-Democraţilorŭ stă publicistulŭ şi oratorulŭ Plekhanov. Cei care-'lŭ încunjură susţinŭ teoriile lui Marx şi suntŭ de părere, că şi Rusia trebue sĕ capete aceeaşĭ desvoltare socială ca şi ţĕrile occidentale. Plekhanov este unŭ adversarŭ hotărîtŭ alŭ terorismului. Pe emigraţii polonĭ îi privesce corespondentulŭ din punctulŭ de vedere alŭ politicei internaţionale. Ii împarte în trei grupe: patrioţii, socialiştii naţionalĭ, socialiştii internaţionalĭ. Patrioţii se împartŭ în conservatorĭ şi progresiştĭ, dér se deosebescŭ în fondŭ puţinŭ unii de alţii şi se înţelegŭ chiar fórte bine între dênşii şi chiar cu socialiştii naţionalĭ. Contele Plater, care a muritŭ de curêndŭ, era capulŭ conservatorilorŭ.

In luna Decembre 1888 s'a ţinutŭ

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS"

O escursiune la vênătóre.

Multŭ timpŭ a trecutŭ de când nu v'am istorisitŭ nimica despre bunica mea. Aţĭ cugetatŭ, póte, că a muritŭ? Dómne feresce.

Dér ce sĕ ascundŭ pisica 'n sacŭ! Voiu spune sincerŭ, cum că carnevalulŭ mĭ-a datŭ pré multŭ de lucru. Dér de-atuncĭ e multŭ şi „ce-a fostŭ dulce s'a păpatŭ, ce-a fostŭ verde s'a uscatŭ".

Etă-mĕ'sŭ la satŭ. Am venitŭ la bunica, decă nu se póte altfelŭ. Şi nicĭ nu mĕ mirŭ, că bunica nu ese din casă, căcĭ timpulŭ . . . de care avemŭ aḑĭ parte, ar fi fórte periculosŭ pentru „pantofii" dênsei.

Dumineca trecută avurămŭ o ḑi frumósă şi senină. Eşisemŭ desŭ de diminéţă sĕ facŭ o preumblare în grădina din dosulŭ casei. Vedeamŭ mulţimea de poporŭ evlaviosŭ ce suia cărarea care conducea la bisericuţa din vêrfulŭ dealului.

Totŭ meditândŭ despre mărirea lui Dumnedeu, despre puterea sa nemărginită, suì-i şi eu délulŭ şi întraiu în biserică, unde am asistatŭ la cultulŭ divinŭ, şi m'am depărtatŭ fórte emoţionată de frumósa predică ce-o rostise „unchieşulŭ" poporenilorŭ sĕi, storcêndŭ astfelŭ lacrimĭ din ochii mai multora.

Terminândŭ cu ale mâncării, căsenii noştri proiectară o vênătóre de becaţe, la care ne decisĕrămŭ a lua parte şi noi.

Sĕ ḑice, că e frumosŭ la satŭ véră. Da! e încântătorŭ a vedé natura în strălucirea sa splendidă şi perfectă, dér e ceva mai fermecătorŭ a observa desvoltarea, învierea naturei din amorţela, în carea zace trei şi aprópe patru lunĭ.

Nu vĕ potŭ decĭ descrie bucuria ce-o avui, sciindŭ că voiu eşi la câmpŭ liberŭ şi voiu respira aerulŭ curatŭ alŭ primăverei.

Ne pregătirămŭ şi plecarămŭ către pădure, căcĭ vênatulŭ de becaţe se începe în amurgulŭ serei.

Mergeamŭ mereu şi admiramŭ frumseţele naturei. Icĭ unŭ părăuaşŭ ce curgea dintr'unŭ isvorŭ limpede îşĭ îngâna misteriile sale în şóptele mititelelorŭ sale valurĭ, colo unŭ bradŭ se înalţa măestosŭ către cerŭ, parcă către aceea fiinţă vecĭnică şi nemărginită, care l'a creatŭ din nimica; mai înăuntrulŭ pădurei unŭ stejarŭ, ce se gârbovise de bĕtrâneţele anilorŭ, îşĭ pleca ramurile sale spre pămêntŭ, ér la tufa teiului viorica cea modestă îşĭ scosese capulŭ mititelŭ ca sĕ respire aerulŭ curatŭ alŭ anutimpului sĕu.

Ne adăpostirămŭ într'unŭ locŭ mai largŭ şi ascultamŭ cânteculŭ mierlei, care părea a'şĭ exprima bucuria, că érăşĭ 'şĭ-a regăsitŭ cuibulŭ sĕu de odinióră, — când etă, auḑirămŭ din depărtare unŭ sborŭ linŭ, însoţitŭ de o ciuvăitură deosebită. Erau mai multe becaţe ce veniau spre pădure.

Din tóte părţile resunau pocniturile armelorŭ, căcĭ aci vênatulŭ e la ordinea ḑilei.

Noi damele aşteptamŭ, cum s'ar ḑice, „cu gura deschisă", sĕ cadă una şi la noi, căcĭ ai noştri descărcau armele din rĕsputerĭ şi cu deosebire „unchieşulŭ" îşĭ da totă silinţa sĕ câştige lauda nóstră; dér îndeşertŭ, căcĭ becaţele veniau şi treceau, fără sĕ cadă şi la noi vr'una. Trebue că societatea nóstră era compusă din „vênătorĭ" destoinicĭ séu doră şi aci se adeveresce proverbulŭ românŭ: „Unde nu e norocŭ diminéţa, nu e nicĭ séra".

Părăsirămŭ pădurea şi plecarămŭ spre casă, glumindŭ şi petrecêndu-ne în contulŭ neisprăvei nóstre la vênătóre. Cu acéstă ocasiune auḑii şi următórea istorióră, ce ni-o spuse „unchiaşulŭ" nostru, care nu mai găta cu glumele sale:

„Sĕ ḑice că Franciscŭ I, luândŭ odată parte la o vênătóre de urşĭ, rătăcise prin pădure şi nu mai putea eşi din ea. Era cam pe la 9 óre din séră, când zări departe o radă de lumină, ce venea din bordeiulŭ unui cărbunarŭ.

Porni într'acolo, s'apropià de bordeiu şi intrà. Nu vĕdŭ decâtŭ o femeiă sĕracă, care păré a pregăti ceva de mâncare pentru bărbatulŭ sĕu pe care'lŭ aştepta dela lucru. Cu tóte că era érnă, ploase în ḑiua aceea, astfelŭ că hainele împĕratului erau pline de apă. Cerù decĭ dela femeia cărbunarului sĕ-i dea voiă a se adăposti în bordeiulŭ lorŭ, ceea ce i-se acordà cu plăcere. Cerù şi ceva de

la Zürich unŭ congresŭ alŭ celorŭ trei grupurĭ, care a luatŭ hotărîrĭ importante, din care cea mai principală este următórea: Polonii trebuescŭ sĕ se îndrepteze cătră guvernulŭ austriacŭ şi sĕ intre în armata austriacă pentru a se lupta în contra Rusiei. Redactorulŭ Simanowski a mersŭ atuncĭ atâtŭ de departe în cuvêntarea sa, încâtŭ a dīsŭ, că „urmândŭ altfelŭ, se va comite nu numai o greşélă, dér chiar o crimă“.

Pe de altă parte „Politische Correspondenz“ dă următórele sciri din Varşovia: „In cercule bine informate de aicĭ se consideră vestea respândită de foile străine despre numirea contelui Wielopolski ca ministru de interne alŭ Rusiei ca prematură, dér s'ar putea realisa în curêndŭ, căcĭ partidulŭ, care de mai multĭ anĭ lucréză la curte pentru o împăciuire cu Polonii, câştigă terênŭ. Acestŭ partidŭ are pe lângă împĕrătésa, în familia imperială şi printre oficerii înalţĭ mai tinerĭ, numeroşĭ partisanĭ, carĭ expunŭ dorinţele şi poveţile lorŭ chiar împĕratului, pe care caută a'lŭ convinge că rusificarea Poloniei ar fi mai lesnicióză printr'o împăcare, decâtŭ cu sistemulŭ actualŭ.

Manevre militare rusescĭ.

„Invalidulŭ Rusŭ“ anunţă pentru 1889, în circumscriptia militară din Varşovia, manevre, carĭ vorŭ ţine şése dīle şi la carĭ vorŭ lua parte 90 de bataliône de infanteriă, 62 escadrône de cavaleriă şi 234 tunurĭ. Manevrele suntŭ de asemenĭ anunţate în circonscripţia militară din Odesa, apró上 de Ociacoff. Forţele militare carĭ vorŭ lua parte la aceste manevre se vorŭ compune din 13 bataliône pe infanteriă, 5 escadróne de cavaleriă şi 12 tunurĭ. Trebue sĕ se mai adaugă 4 bataliône de infanteriă, o sotniă de cazacĭ şi 4 tunurĭ.

Incidentulŭ cu Stöcker.

In dīlele trecute ne comunicase o telegramă, că preotulŭ Stöcker din Berlinŭ, predicatorulŭ Curţii, a primitŭ o admoniare dela consiliulŭ superiorŭ bisericescŭ pentru activitatea sa politică. Jidovii nu mai puteû de bucuriă şi împrăştiară vestea, că va trebui sĕ'şĭ dea demisia din oficiulŭ de predicatorŭ alŭ curţii, din pricina ideilorŭ sale antisemite. Bucuria Jidovilorŭ a fostŭ de scurtă durată, căcĭ împĕratulŭ Vilhelm i-a făcutŭ lui Stöcker o visită, ca sĕ-lŭ împedece de a demisiona din funcţia de predicatorŭ alŭ curţii, şi în Vinerea Pascilorŭ i-a ascultatŭ în catedrală predica. Din contră meritele politice ale lui Stöcker suntŭ necunoscute.

SCIRILE DILEI.

Şovinismulŭ în Braşov. Şovinismul ungurescŭ a începutŭ sĕ-şĭ scótă córnele şi în Braşovŭ. Deocamdată debutéză cu elŭ unŭ corespondentŭ alŭ fóiei de reclame şi de sensaţiune „Budapesti Hirlap“, care scrie următórele: „Intre credincioşii catolicĭ maghiarĭ din Braşovŭ a produsŭ abatele Eduard Müller mare nemulţămire prin aceea, că în dīua Invierii a ţinutŭ *o predică germană*. Credincioşii, carĭ se ţinŭ de biserica romano-catolică din Braşovŭ suntŭ aprópe fără esceptiune (?) Maghiarĭ, fórte puţine sunt familiile germane imigrate, carĭ astădĭ tóte vorbescŭ şi înţelegŭ limba maghiară. Cea mai mare parte a catolicilorŭ o facŭ Armenii, carĭ în privinţa patriotismului (sic!) nu stau îndĕrĕtulŭ celeilalte părţĭ a Maghiarilorŭ şi suntŭ cu trupŭ şi sufletŭ Maghiarĭ. Maghiarii din Braşovŭ vorŭ arăta casulŭ episcopului catolicŭ ardelénŭ Lonhart. Plângerea lorŭ au subscris'o deja 500 dintru Maghiarii fruntaşĭ braşovenĭ“.

Noi scimŭ, că numĕrulŭ Germanilorŭ catolicĭ de aicĭ nu este aşa de ne'nsemnatŭ şi chiar sĕ fiă mai puţinĭ ca Ungurii, de ce sĕ nu aibă şi ei bucuria de a audi odată o predică în limba lorŭ maternă? Şi în biserică sĕ se 'ntroducă acum intoleranţa şi şovinismulŭ, care numai creştinescŭ nu este?

***

Curia ungurésca a respinsŭ insinuarea de nulitate ce o făcuse d-lŭ Septimiu Albini în contra sentinţii juriului din Cluşiu în procesulŭ cu d-lŭ Cosma.

***

Incidentulŭ dela graniţă. Din cercetarea făcută, în urma incidentului dela graniţa română-ardeleană înspre Ciucŭ, reese, precum spune „Agenţia Română“, că nicĭ nu s'a vătĕmatŭ pétra din graniţă, nicĭ n'a fostŭ mişcată din locŭ. Incidentulŭ s'a mărginitŭ la aceea, că pe unŭ teritoriu cedatŭ, alŭ cărui proprietarŭ formalŭ e Nicolae Ghica, au fostŭ tăiaţĭ căţĭva bradĭ. Teritoriulŭ e, parenise, dincóce, în Ardealŭ. Afacerea se va încheia înaintea judecătoriilorŭ române competente.

***

Focŭ mare. In dīua de 26 Aprilie după amédī s'a iscatŭ unŭ focŭ înspăimêntătorŭ în comuna Sibercŭ de lângă Cohalmŭ (comit. Têrnavei micĭ). Foculŭ a isbucnitŭ în partea comunei locuită de Saşĭ, unde se aprinsese o şură veche din apropierea bisericei. Vêntulŭ împrăştiă flacările de-alungulŭ edificielorŭ aflătóre pe lângă cimitirŭ şi în scurtŭ timpŭ 35 de case împreună cu edificiile lorŭ economice erau în flacărĭ. De aci foculŭ trecŭ în partea comunei locuită de Românĭ, unde asemenea cădură jertfă focului 26 de case împreună cu edificiile din jurulŭ lorŭ. Cu totulŭ au arsŭ 61 de edificiĭ.

***

Defraudare. Despre comptabilulŭ cassei de păstrare din Lipto-Szentmiklos se scrie, că cu 8 dīle mai nainte a plecatŭ la Viena ducêndŭ cu sine dela diferiţĭ indivīdĭ privaţĭ hârtii de valóre în sumă de 40,000 fl. cu scopulŭ ca sĕ le timbreze. Le va fi timbratŭ elŭ nu-i vorbă, dér îndĕrĕtŭ nu s'a mai întorsŭ. Acum păgubaşii suflă'n buze.

***

Cârciumele şi chelnĕriţele din Cluşiu. In Cluşiu se află 300 de cârciume, séu 300 de localurĭ în carĭ se vêndŭ beuturĭ spirtuóse. Dintre acestea, 42 suntŭ, carĭ au concesiune de a sta deschise până la 2 ore după medulŭ nopţei. In acestea cârciume se află 80 de chelnĕriţe insinuate la poliţiă, se dă însĕ cu socoteala, că vorŭ mai fi destule şi neinsinuate. Aşa déră acei „onorabilĭ“ strengarĭ dela Cluşiu, carĭ nu se mulţumescŭ cu cele 258 de cârciume, ce le stau deschise până la mieduŭ nopţei, au ocasiune de a-şĭ continua petrecerile lorŭ în alte 42 de cârciune până la 2 óre după miedulŭ nopţei şi încă în societatea a 80 de chelnĕriţe. La susţinerea acestorŭ cârciume şi a celorŭ 80 de „ziue“, „meritulŭ“ este a se atribui în prima liniă tinerimei kulturegyletiste dela studiu. Acésta o dovedesce mai pe susŭ de orĭ ce îndoielă împrejurarea, că în timpulŭ vacanţelorŭ, când tinerimea „de bunăsperanţă“ nu este în Cluşiu, numĕrulŭ chelnĕriţelorŭ scade şi cârciumile jălesc în tăcere. Cum ar şi pute sĕ se susţină atâta mar' de chelnĕriţe când modesta lorŭ léfă de 5—10 fl. pe lună nu le este de ajunsŭ nicĭ pentru mănuşĭ? De sigur rochiele cele scumpe de mătase, lanţurile de aurŭ şi inelele cele scumpe ale „gingaşelorŭ“ chelnĕriţe trebue sĕ iasă din spinarea órecui, şi décă „din întêmplare“ esŭ tocmai din spinarea tinerimei, pentru acésta nu tinerimea pórtă vina căcĭ — sĕrmana — ea este „nevinovată“, ci vina o pórtă cei ce-i dau banĭ tinerimei. Dīarele unguresci din Cluşiu suntŭ fórte îngrijate şi cerŭ sĕ se ia grabnice mĕsurĭ pentru a păzi tinerimea de marea corupţiune ce o ameninţă.

***

Camera advocaţială din Braşovŭ face cunoscutŭ, că advocatulŭ Dr. Nicolau Motocŭ din Făgăraşŭ a fostŭ numitŭ curatorŭ alŭ cancelariei rĕposatului advocatŭ de acolo Ilariu Duvlea.

***

Antichităţĭ romane din Dobrogea. Ni se scrie din Constanţa la 26 (14) Aprilie: Domnule Redactorĭ! Vĕ facŭ cunoscutŭ, că în sĕptĕmâna trecută a sositŭ la noi d-lŭ Tocilescu, directorŭ alŭ museului din Bucurescĭ şi profesorŭ la universitate, pentru a duce de aicĭ antichităţile ce au fostŭ cumpărate dela d-lŭ Cogălniceanu mai acum doi anĭ. Ele, după cum audŭ, au costatŭ peste 40,000 lei (patru-decĭ mii). Suntŭ multe şi folositóre din aceste petre fiindŭ tóte fórte vechĭ, şi bine conservate putêndu-se uşorŭ ceti şi vedea figurile sculptate în ele. Merită laudă d-lŭ Tocilescu, dându-şĭ fórte multă ostenélă pentru a face şi aduna o colecţiă câtŭ mai mare şi mai vechiă în prea frumosulŭ museu din Bucurescĭ; se dīce că ar mai fi aflatŭ încă şi alte multe antichităţĭ mai micĭ, prin apă la malulŭ mării“.

***

Despăgubirea regalielorŭ. Comitetulŭ administrativŭ alŭ Coşiocnei a primitŭ propunerea, ca oraşulŭ sĕ céră 1,667.751 fl. despăgubire de regalii.

***

Baia romană din Alba-Iulia, de care a datŭ societatea istorică şi archeologică de acolo, cu ocasiunea unorŭ săpăturĭ, constă din 16 încăperĭ mai micĭ şi 7 mai marĭ. Sub odăile acoperite parte cu ţigle roşii şi albe, parte cu mosaicŭ, s'au aflatŭ coridóre suterane, ţevĭ de conducere şi de ventilaţiă de felulŭ celorŭ din Aquincum, mai departe, s'au descoperitŭ picturĭ murale, o lampă, vase şi monede. Baia pare a fi din timpulŭ împĕratului Filipŭ III. S'a mai datŭ de urme de zidurĭ şi e probabilŭ, că se vorŭ mai face alte descoperirĭ interesante, căcĭ comitatulŭ Albei de josŭ era vestitŭ din vremurĭ trecute ca locŭ ce posede numeróse anticităţĭ romane. Societatea va cere o subvenţiune dela statŭ, ca sĕ continue cercetările.

***

Sfîrşitulŭ regimului Tisza? O telegramă din Pesta cătră dīarele din străinătate comunică: O seriă de fişpanĭ şi-au datŭ dimisia, ca cei din Timişŭ, Barşŭ, Bekes. Se aşteptă destituirea apropiată a mai multorŭ funcţionarĭ superiorĭ ai administraţiei. Se socotesce acéstă mĕsură ca o intenţiune de a rupe cu sistemulŭ de conivenţă în privinţa abusurilorŭ comise de fişpanĭ, ómenĭ de încredere ai d-lui Tisza.

***

Lucrulŭ de mână. In Austria e introdusŭ lucrulŭ de mână în şcólele poporale şi civile de mai multĭ anĭ, ca şi în alte state civilisate ale Europei. Basă mai solidă însĕ pentru asigurarea unei nesfêrşite vieţĭ a acestui obiectŭ de instrucţiune fundamentală s'a pusŭ în anulŭ 1883 prin înfiinţarea unei reuniunĭ, care e condusă de A. Riss sub patronatulŭ A. S. Archiducelui Rainer, care jertfesce cu multă dărnicià pentru promovarea lucrului de mână. Zelulŭ, cu care se lucră acolo pentru promovarea scopurilorŭ lucrului de mână, este atâtŭ de învăpăiatŭ, încâtŭ şcólele, în carĭ nu a străbătutŭ acestŭ obiectŭ, suntŭ puţinŭ considerate. Invĕţătorii se qualifică în grupe marĭ parte pe la cursurile din Germania, parte pe la cele din patriă, ţinute la diferite locurĭ şi în mai multe rêndurĭ peste anŭ. Cheltuelile se acoperŭ prin contribuirile particularilorŭ, ale comunelorŭ politice, ale reuniunilorŭ de tóte categoriile şi prin preliminare din partea statului. Viena şi întrégă Cislaitania merge în privinţa acésta mână în mână cu stăruinţele Şvediei, Franciei şi Germaniei. La noi cestiunea acésta, încâtŭ privesce pe regimŭ, dórme somnulŭ celŭ lungŭ. In preparandiile statului s'au practicatŭ, ce e dreptŭ, mai 'nainte unii ramĭ industrialĭ; lucrulŭ însĕ s'a începutŭ dela cea mai estremă margine a luesului şi fără de nicĭ o direcţiune pedagogică-educativă. Din acéstă nechibzuită purcedere a urmatŭ slăbirea baselorŭ acestei direcţiunĭ şi ridicarea la valóre a adevĕratelorŭ principii educative, ce le are într'adevĕrŭ lucrulŭ de mână, şi carĭ suntŭ urmărite adĭ în tóte părţile, precum şi la noi, cu cele mai sigure prospecte de succesŭ. In respectulŭ acesta e pré puţinŭ măgulitorŭ pentru cei dela cârmă, că nicĭ capulŭ nu'i dóre de acéstă cestiune. Suntŭ pré multŭ ocupaţĭ, bieţii, cu idea de „contopire.“

***

Cutremurŭ de pămêntŭ destulŭ de violentŭ s'a simţitŭ în Agramŭ la 27 Aprilie n. séra.

Sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu.

Sibiiu, 17 Aprilie 1889.

Şedinţa I, 16/28 Aprilie. După discursulŭ de deschidere alŭ I. P. Sale, deputaţii nou aleşĭ au fostŭ învitaţĭ a'şĭ presenta credenţionalele. Apoi s'a procedatŭ la alegerile biroului şi comisiunilorŭ.

In birou s'au alesŭ deputaţii: Teodorŭ Hermanŭ şi Iuliu Danŭ din clerŭ, Mateiu Voileanu, Daniilŭ Davidŭ, Dr. Ioanŭ Meţianŭ şi Dr. Remus Roşca dintre mirenĭ, er dintre aceştia presidiulŭ denumesce de notariu generalŭ pe Mateiu Voileanu.

S'au alesŭ apoi în:

I. Comisiunea verificătóre: Ioanŭ Papiu, Avramŭ Pĕcurariu, Dr. Nicolau Olariu, Ioanŭ Turcu, Dr. Ioanŭ Mihu şi Pompiliu Piposŭ.

II. Comisiunea organisătóre: Dr. Ilarionŭ Puşcariu, Ioanŭ Hannia, Nicolau Cristea, Eliă Măcelariu, Dr. Aurelŭ Brote, Parteniu Cosma, Iosifŭ Puşcariu, Dr. Ioanŭ Mihu şi Dr. Absolonŭ Todea.

III. Comisiunea bisericéscă: Ioanŭ Petricŭ, Galacteonŭ Şagău, Ioanŭ Danciu, Gherasimŭ Candrea, Ambrosiu Bârsanŭ, Dr. Ioanŭ Moga, Georgiu Moldovanŭ, Nicolau Cosma şi Simeonŭ Dragomirŭ.

---

mâncare, dér femeia îi refusă dīcêndŭ, că vorŭ mânca împreună cu bărbatulŭ sĕu, căcĭ astfelŭ au obicĭnuitŭ.

Regele nu avŭ încătrău, se aşedă înaintea focului pe unŭ scaunŭ, slabŭ ce era unicŭlŭ în casă, şi aştepta cu nerăbdare venirea cărbunarului.

Puteŭ fi 10 óre, când sosi şi cărbunarulŭ udatŭ de plóiă şi tremurândŭ de frigŭ. Femeia îi spuse tótă întêmplarea cu óspele neaşteptatŭ, şi vĕdŭ că e învoitŭ şi bărbatu-sĕu, care într'acestea întorcêndu-se cătră regele îi dete bunăséra şi scuturându-şĭ păléria şi mantaua de apă, voi sĕ şédă înaintea focului. Vĕdêndŭ însĕ, că óspele îi ocupase deja loculŭ, îi dīse:

„Imĭ pare rĕu, că trebue sĕ te scolĭ, dér vedĭ, eu aci m'am obicĭnuitŭ a mĕ aşeda în tótă séra când viu dela lucru şi-apoi dóră scii d-ta, că „tótă furnica e dómnă în căsuţa sa.“

Regelui îi plăcŭ fórte sinceritatea cărbunarului, şi părăsindŭ scaunulŭ, şedŭ pe o strugină de paiă ce i se pregătise de patŭ pe podéla bordeiului. Apoi vorbiră despre multe tóte şi între altele cărbunarulŭ se plânse şi de darea cea mare.

Regele îşĭ da tótă silinţa ca sĕ-lŭ convingă, cumcă sarcina dării nu e chiar aşa de grea, precum şi-o închipuesce poporulŭ.

„Bine, continuă cărbunarulŭ, dér ce dicĭ d-ta despre controla cea mare cu privire la dreptulŭ de vênatŭ? Eu şedŭ în pădure şi de frica cea mare, sĕ nu fiu năpăstuitŭ de mai marii ţĕrii, adeseorĭ sunt silitŭ sĕ mĕ uitŭ cum fuge căpriórа pe dinaintea bordeiului şi nu cutezŭ sĕ-o împuşcŭ! Dér credŭ că d-ta eşti omŭ bunŭ şi nu mĕ vei trăda, étă aci a pregătitŭ femeia ceva de mâncare din rĕmăşiţele epurelui ce'lŭ împuşcaseiu abia erĭ; poftesce şi mănâncă! Numai apoi fă-te că n'ai vĕdutŭ şi n'ai audītŭ nimica.“

Regele promise, mâncă cu poftă bună, se culcă pe patulŭ de paiă şi dormi bine. Diminéţa spuse cărbunarului că elŭ e regele, plăti pentru culcuşulŭ sĕu celŭ bunŭ, şi îi acordă dreptulŭ de vênatŭ.

Cornelia Lupu.

IV. Comisiunea școlară: Zacharia Boiu, Ioanŭ Popescu, Vasiliu Dămianŭ, Georgiu Dănilă, Ioachimŭ Fulea, Liviu Lemenyi, Ioanŭ Turcu, Dimitriu Lăcătușŭ și Dr. Petru Spanŭ.

V. Comisiunea financiară: Nicanorŭ Frateșiu, Ioanŭ Drocŭ, Avramŭ Pĕcurariu, Dr. Aurelŭ Brote, Rubinŭ Patița, Alexiu Olariu, Dr. Nicolau Olariu, Mihailŭ Cirlea și Liviu Lemenyi.

VI. Comisiunea petiționară: Ioanŭ Papiu, Romulŭ Furduiu, Ambrosiu Bărsanŭ, Zacharia Tătarŭ, Pompiliu Piposŭ și Victorŭ Tordoșanŭ.

Au cerutŭ concediu deputații: Alesandru Danciu pentru întrega sesiune, din causă de bólă; Iosifŭ Orbonașŭ pentru întrega sesiune din causa unorŭ afacerĭ private; Diamandi Manole pe întrega sesiune din causă de bólă; Demetriu Coltofeanu pe 3 dile din causa unei bóle grave în familiă.

Deputațilorŭ Iosifŭ Orbonașŭ, Diamandi Manole și Demetriu Coltofeanŭ, li-s'au acordatŭ concediile cerute, ér asupra cererei deputatului Alesandru Danciu, sinodulŭ se va pronunța după verificare.

Actele electorale din cercurile electorale: I alŭ Sibiiului, VIII alŭ Geoagiului, XI alŭ Turdei și XIX alŭ Branului s'au predatŭ comisiunei verificătóre.

S'au predatŭ comisiunei organisatóre: *a)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului archidiecesanŭ din ședința plenară de datulŭ 3 Aprilie a. c. *b)* raportulŭ consistorialŭ din ședința plenară dela 6 Noemvre 1888, prin care se comunică rugarea comitetului protopresbiteralŭ alŭ tractului Iliei, pentru strămutarea locului centralŭ de alegere a deputațilorŭ sinodalĭ și congresualĭ dela Dobra la Ilia, în cerculŭ VII electoralŭ.

S'au predatŭ comisiunei bisericescĭ: *a)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului archidiecesanŭ, ca senatŭ strînsŭ bisericescŭ din 23 Martie a. c. *b)* raportulŭ consistorialŭ din ședința senatului bisericescŭ dela 22 Septemvre 1888 — în privința întregirei parochiei Chinceșŭ cu filia Petrilaca.

S'au predatŭ comisiunei școlare: *a)* raportulŭ generalŭ alŭ consistorului archidiecesanŭ din senatulŭ școlarŭ din 23 Martie a. c. *b)* raportulŭ consistorialŭ din 19 Ianuarie a. c. prin care se transpunŭ spre admitere ca manuale de școlă în clasele I și II gimnasiale cărțile: Cartea de cetire latină pentru clasa I gimnasială; 2 Carte de cetire pentru clasa II gimnasiale și 3 gramatica latină pentru clasele I și II gimnasiale, compuse de profesorii Paulŭ Budiu, Stefanŭ Iosifŭ și Andreiu Bârseanŭ; *c)* raportulŭ consistorialŭ din 5 Ianuarie a. c. prin care se comunică spre admitere ca manualŭ de învĕțĕmêntŭ în școlele medii: „Geografia pentru școlele medii", tomulŭ II, de Dionisiu Făgărășanŭ și Andreiu Bârseanŭ; *d)* raportulŭ consistorialŭ din 5 Ianuarie a. c. prin care se propune spre admitere ca manualŭ în școlele poporale, cartea „Geografia patriei de Ioanŭ Dariu; *e)* raportulŭ consistorialŭ din 7 Iulie 1888 a. c. în privința proceselorŭ disciplinare ale învĕțătorilorŭ; *f)* raportulŭ consistorialŭ din 23 Februarie a. c. referitorŭ la introducerea lucrului de mână în institutulŭ pedagogicŭ și școlele poporale.

S'au predatŭ comisiunei financiare: *a)* raportulŭ generalŭ alŭ consistoriului archidiecesanŭ din senatulŭ epitropescŭ de datulŭ 12 Aprilie a. c.; *b)* raportulŭ consistorialŭ din 1 Aprilie a. c. despre starea proceselorŭ fondurilorŭ archidiecesane; *c)* raportulŭ consistorialŭ din 15 Aprilie a. c. cu care se așternŭ rațiociniile fondurilorŭ archidiecesane pe anulŭ 1888; *d)* raportulŭ consistorialŭ din 10 Februariu a. c. în causa pretensiunei fondurilorŭ archidiecasane la Ioanŭ Piposŭ; *e)* raportulŭ consistorialŭ din 5 Aprilie a. c. prin care se așterne bugetulŭ pe 1890.

S'au predatŭ comisiunei financiare: *a)* rugarea comunei Felța, pentru a i se ierta 1000 fl. din datoria, ce o are la fondurile archidiecesane; *b)* rugarea parochiei Mada cu filia Steunĭ, pentru primirea lui Iosifŭ Bogdanŭ la cursulŭ clericalŭ estraordinarŭ; *c)* rugarea mai multorŭ inșĭ din Lăseu și Grindŭ, pentru de a nu se întări de parochŭ Iosifŭ Ocnén; *d)* rugarea comunei Vidraseu pentru unŭ ajutorŭ la renovarea bisericei; *e)* rugarea comunei Feldióra din protopresbiteratulŭ Avrigului pentru întregirea parochiei; *f)* rugarea comunei Bârla, pentru unŭ ajutorŭ de 150 fl. la repararea bisericei; *g)* rugarea preotesei vĕduve Maria Șuteu pentru unŭ ajutorŭ; *h)* rugarea comunei Presaca, pentru anexarea la protopresbiteratulŭ Albei-Iuliei.

Corespondența „Gaz. Trans."

Făgărașŭ, 15/4 1889.

Domnule Redactorŭ! Societatea română de diletanțĭ „Progresulŭ" din Făgărașŭ, după o întrerupere destulŭ de lungă, a începutŭ érăși a da semne de viĕță. Erĭ séra avurămŭ plăcerea a asista la o representațiune teatrală constătătóre din două piese:

1. *Florinŭ și Florica*, cunoscuta operetă de Vas. Alexandri, și 2. *Drumulŭ de ferŭ*, comediă cu cântece într'unŭ actŭ de acelașŭ autorŭ. Noi, Românii, trebue sĕ înregistrămŭ orĭ-ce mișcare pe terenule de cultură, și carĭ au de scopŭ nobilitarea simțĕmintelorŭ și cultivarea gustului esteticŭ, fiindcă numai încuragiândŭ puterĭ sfiiciόse, dér vrednice, și desaprobândŭ pe nemernicĭ, ne putemŭ cresce bărbațĭ cu tragere de inimă pe tóte terenele, pe carĭ avemŭ lipsă de ei. Și altŭ scopŭ nobilŭ mai au astfeliu de întrunirĭ tocmai aicĭ în capitala țĕrii Oltului, anume: de a cimenta legăturile celorŭ din provinciă cu cei din centru, a'i apropia totŭ mai multŭ unii de alții și a'i îmboldi la o acțiune mai solidară în tóte afacerile lorŭ, fiă pe terenulŭ politicŭ, bisericescŭ-școlarŭ séu socialŭ. Pĕcatŭ, că de astădată nu s'a putută ajunge scopulŭ din urmă, de-óre-ce din provincia prea puținĭ au luatŭ parte la representațiune.

In piesa primă toțĭ trei diletanții șĭ-au interpretatŭ rolurile bine. D-șóra Elv. Făgărășanŭ (Florica) deși pe la mijloculŭ piesei părea ceva indispusă, îșĭ reapucă însĕ firulŭ rolului cu vioiciune, și cu destulă desteritate îlŭ duse până la fine. In cupletele cântate cu D-lŭ Nicolae Ludu învĕț. în Becleanŭ, amêndoi erau la loculŭ lorŭ. Vocile amândorora bine cultivate, sonore și de totŭ curate au delectatŭ publiculŭ participătorŭ destulŭ de plăcutŭ. De asemenea d-lŭ Lepedeu înv. în Făgărașŭ șĭ-a interpretatŭ rolulŭ cu fidelitate.

Cu multŭ mai bine a succesŭ representarea piesei a doua, în care toțĭ diletanții au jucatŭ bine. Trebue însĕ sĕ recunóscemŭ fără esagerare și fără a deștepta susceptibilitățĭ, că D-na preotésă Victoria Aronŭ (mama Bălașa) a escelatŭ. Mimica, gesturile, espresiunea fisionomiei, tóte ni-au arĕtatŭ pe adevĕrata jupânésă de casă, carea, deși cam limbută, scie sĕ-șĭ impună voința se chiar și stăpânului ei. Pășirea dênsei a fostŭ resolută, dibace și de totŭ originală. Totŭ astfeliu a pășitŭ și d-lŭ notarŭ Băcilă ca coconu Matache Nalbă, resolutŭ și „iute", dér în adevĕrŭ „iute". D-șórele Elv. Făgărășanŭ (Adela) și Laurenția Țipu (Ioana), câtŭ și D-ra El. Nicodinescu (Caliopi) s'au presentatŭ de totŭ naturalŭ și prin drăgălașele cântece au inveselitŭ inimile celorŭ de fată. Frumosŭ și bine s'a purtatŭ și a cântatŭ ca totdeuna și D-lŭ Nicolae Ludu (inginerŭ-topografŭ). Ca sĕ fimŭ dreptĭ, trebue sĕ amintimŭ și pe d-lŭ I. Dejenariu (Kir Manole); pe d-lŭ Ioanŭ Mureșianu (Manolache) și pe d-lŭ Nic. Lepedeanŭ (Savu), carĭ deși au avutŭ rolurĭ secundare, dér le-au interpretatŭ bine și cu desteritate, încâtŭ au contribuitŭ multŭ la buna reușită a acestei piese. Ne-a impresionatŭ tare plăcutŭ cântarea din urmă din acéstă piesă, cântată de toțĭ diletanții bine, precisŭ și frumosŭ, așa încâtŭ la aplausele publicului a trebuitŭ repetată.

Publicŭ n'a fostŭ tocmai multŭ, dér alesŭ; comitele supremŭ alŭ comitatului Făgărașŭ precum și vice-comitele au fostŭ presențĭ.

Venitulŭ încă se spune a fi îndestulitorŭ și póte ar fi fostŭ și publicŭ mai multŭ și venitŭ mai mare, décă modulŭ învitării ar fi fostŭ celŭ obicînuitŭ la teatre, adecă afișe. După teatru a urmat jocŭ, care a duratŭ veselŭ până după miedulŭ nopții.

Ne-amŭ depărtatŭ de acolo cu dorința în inimă ca câtŭ mai curêndŭ sĕ ne vedemŭ érăși. Ér tinerilorŭ noștri diletanțĭ le dicemŭ la încheere: nu vĕ sfiițĭ de jertfele ce trebue sĕ le aduceți, și de cunoscutele neajunsurĭ, căcĭ: „per aspera ad astra." **Oltenulŭ.**

Literatură.

Die Rotation der Himmels-Körper oder *Das Gesetz der Axendrehung und Bahnbewegung* (Rotațiunea corpurilorŭ cerescĭ orĭ legea învêrtirei împrejurulŭ axei și drumului ce-lŭ descriu în mișcarea lorŭ) de *Ioseph Radanyi*, consilierŭ-comptabilŭ ministerialŭ r. u. în pensiune. Broșura e de 24 pagine cvartŭ. In secțiunea I tratéză despre rotațiunea corpurilorŭ cerescĭ avêndŭ și o tablă cu calculŭ matematicŭ. In secția II tratéză despre drumulŭ ce-lŭ descriu corpurile cerescĭ în mișcarea lorŭ, în legătură cu rotațiunea, și calculŭlŭ iuțelei mișcărei pe acestŭ drumŭ. In secțiunea III tratéză despre punctulŭ de gravitate. In secțiunea IV cuprinde considerațiunĭ și deducțiunĭ. Broșura acésta va interesa de sigurŭ pe cei carĭ se ocupă cu astronomia. Se póte căpĕta în librăria H. Zeidner cu 40 cr.

Anunțŭ literarŭ.

Subscrisulŭ aducŭ la cunoscința publică, cum-că am gata pentru tiparŭ următorulŭ opșorŭ din literatura poporală: „Ședĕtórea Românéscă" (séu colecțiune de povești, balade, cântece, doine, hore, proverbii și ghicitorĭ poporale. Acestŭ opșorŭ de 220 paginĭ e împărțitŭ în trei părțĭ și cuprinde: Partea I. Povești: 1. Ciprianŭ Vitézulŭ, 2. Vecinulŭ, 3. Piticŭ țințarulŭ, 4. Feciorulŭ celŭ voinicŭ, 5. Semĕnații, 6. Unŭ visŭ, 7. Din ómenĭ boi, 8. Moșu Adamŭ și baba Eva. Partea a II. Balade, cântece, doine și hore poporale. 1. Tănislavŭ. 2. Mîrza, 3. Tinerelŭ voinicŭ. 4. Marcu Iagărulŭ. 5. Iancu Jianulŭ căpitanulŭ haiducilorŭ, 6. Cânteculŭ lui Ioanŭ Stoia, 7. Unŭ soldatŭ pe patulŭ morții, 8. Unŭ soldatŭ la Beciu, 9. Cântece ostășescĭ, 10. Doine și hore poporale (o mulțime). Partea a III. Proverbii séu dicale românescĭ (500). Ghicitorĭ (167) Acestŭ manuscriptŭ e gata de a se pune sub tiparŭ, dér subscrisulŭ, fiindŭ dascălŭ românescŭ, n'am banĭ ca sĕ-lŭ tipărescŭ, deci cautŭ unŭ editorŭ, care sĕ-lŭ tipărescă. Cine arŭ voi a reflecta la acéstă întreprindere este rugatŭ a se adresa la subscrisulŭ în Valeadenĭ până la 15 Maiu a. c. v.

u. p. Nagy-Zorlencz stimătorŭ
via Nemet-Bogșan **George Cătană,**
com. Carașŭ-Severinŭ învĕțătorŭ.

Convocare.

Aflându-se necesitate de a modifica unii paragrafĭ din statutele Reuniunei femeilorŭ române din Clușiu și jurŭ votate în adunarea din 8 Ianuarie a. c. prin acésta avemŭ onóre a convoca noua adunare generală pe Duminecă în 5 Maiu st. n. la 1/2 3 óre d. a. în casina română din Clușiu.

Clușiu, în 30 Aprilie 1889.

Anna Papŭ-Lemeny, presid. int. — *B. Podobă.* secretariu int.

„ALBINA" institutŭ de creditŭ și de economii.

Filiala Brașovŭ.

Conspectulŭ operațiunilorŭ de cassă în luna Aprilie 1889.

Intrate:

Numerar cu 31 Martie 1889	fl.	10,398.05
Depunerĭ spre fructificare		99,640.94
Cambii rĕscumpĕrate		108,142.81
Conturĭ curente		38,587.25
Imprumuturĭ pe producte		3,719.40
Imprumuturĭ pe efecte și alte imprumuturĭ		18,132.—
Monetă		2,157.84
Interese și provisiunĭ		4,547.43
Comisiunĭ		101.40
Diverse		87,066.07
	fl.	372,493.19

Eșite:

Depunerĭ spre fructificare	fl.	76,675.24
Cambii escomptate		108,216.67
Conturĭ curente		71,509.48
Imprumuturĭ pe producte		3921.98
Imprumuturĭ pe efecte și alte imprumuturĭ		37,599.—
Monetă		3775.23
Interese și provisiunĭ		949.83
Comisiunĭ		4838.34
Diverse		47,070.43
Spese și salare		1255.83
Numerarŭ cu 30 Aprilie 1889		16,681.16
	fl.	372,493.19

V. Bologa, m. p. dirigentŭ. — **N. P. Petrescu** m. p. adjunctŭ.

V. Gămulea, m. p. comptabilŭ.

DIVERSE.

Mănușĭ istorice. Dilele acestea s'a ținutŭ în Parisŭ o interesantă esposițiune de mănușĭ, la care au fostŭ espuse și mănușĭ din timpulŭ Romanilorŭ, ba și mănușĭ de acelea, de carĭ purtau femeile fruntașe ale Grecilorŭ; mai departe mănușĭ vechĭ englese și francese. Dintre mănușile englese mai interesante suntŭ trei părechĭ de mănușĭ ale reginei Elisabeta a Angliei, deórece ele arată, că regina a avutŭ nisce mânĭ așa de marĭ, încâtŭ nicĭ celŭ mai robustŭ bărbatŭ n'a putută s'o întrécă. Peste totŭ se vede, că mânile micĭ numai în timpulŭ mai nou au începutŭ sĕ fiă mai iubite. Dintre femeile domnitóre de adĭ, judecândŭ după mănușile dela acéstă esposițiune, cele mai micĭ mânĭ le are regina Spaniei.

Ce se facŭ cu ouĕle stricate? Ouĕle stricate se întrebuințéză la argăsitoriă la prepararea marochinei și pielei de capră, și la preparațiunea hârtiei fine. Cantitățĭ marĭ de gălbenușŭ întrebuințéză cei carĭ lucréză cu peile, astfelŭ încâtŭ a trebuitŭ sĕ se încépă în orașele marĭ unŭ anumitŭ comerciu cu ouĕ stricate, care nu se potŭ vinde pentru mâncare. Albușulŭ rĕmasŭ se vinde la fabricele de hârtiă fină. Deși oulŭ nu trebue sĕ fiă prospĕtŭ, pentru trebuințele lorŭ, totușĭ albușulŭ trebue sĕ fiă câtŭ se póte de curatŭ, separatŭ de gălbenușŭ, căcĭ altfelŭ hârtia primesce o colóre urîtă.

Necrologŭ. *Elisa Schäser,* ortană în vêrstă de 16 anĭ, a încetatŭ din viĕță erĭ în urma unei paralisii de inimă. Va fi imormêntată mâne în cimiterulŭ ev. conf. augsb. — Fiă-i țĕrîna ușoră!

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 30 Aprilie st. n. 1889.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.40	Vênd.	9.42
Argintŭ românescŭ	„	9.38	„	9.40
Napoleon-d'orĭ	„	9.46	„	9.48
Lire turcescĭ	„	10.70	„	10.74
Imperialĭ	„	9.70	„	9.74
Galbinĭ	„	5.58	„	5.69
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.50	„	99.—
Ruble rusescĭ	„	126.—	„	127.—
Discontulŭ		6½—8% pe anŭ.		

Cursulŭ la bursa de Viena

din 30 Aprilie st. n. 1889.

Renta de aurŭ 4%	102.80
Renta de hârtiă 5%	96.95
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	143.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	99.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	114.75
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	105.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	105.—
Bonurĭ rurale transilvane	105.—
Bonurĭ croato-slavone	99.80
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	144.25
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	85.65
Renta de hârtiă austriacă	86.—
Renta de argintŭ austriacă	110.75
Renta de aurŭ austriacă	114.75
Losurĭ din 1860	895.—
Acțiunile băncei austro-ungare	308.25
Acțiunile băncei de creditŭ ungar.	299.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr.	—.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.63
Napoleon-d'orĭ	9.47
Mărcĭ 100 împ. germane	58.30
Londra 10 Livressterlinge	119.40

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reinoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonațĭ, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei", precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

ABONAMENTE

la

„GAZETA TRANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ . . . . 3 fl. —
Pe șése lunĭ . . . . 6 fl. —
Pe unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ . . . . 10 fr.
Pe șése lunĭ . . . . 20 fr.
Pe unŭ anŭ . . . . 40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Dumineca.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ . . . . **2 fl. —**
Pe șése lunĭ . . . . **1 fl. —**
Pe trei lunĭ . . . . **50 cr.**

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ . . . . **8 francĭ.**
Pe șése lunĭ . . . . **4 francĭ.**
Pe trei lunĭ . . . . **2 francĭ.**

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."

Sz. 1848—1889. 63,1

tkv. számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassoi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy Kristoloveanŭ Iuonŭ és neje végrehajtatónak Brotea Iuonŭ és neje végrehajtást szenvedö elleni 200 frt. tökeköveteles és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassoi kir. törvényszék területén lévö, Rozsnyó község határon fekvö a rozsnyói 879 számu tjkvben A-+a foglalt:

12451 és 12452 hr. szám.	34 frt.	12962 hr. szám. fekvöre	17 frt.
17330 „ „	16 „	18477 „ „ „	3 frt.
18827 „ „	8 „	19017 „ „ „	28 „

a 19102 hr. sz. és a 5291 sz. tjkben foglalt 19101 hr. sz. fekvöre 51 frt. a 879 sz. tjkvben foglalt A+22278 hr. sz. fekvö 22 frt., a 23733/1 hr. szám fekvöre 34 frt. és a 5085 sz. tjkvben A+946 és 947 hr. sz. fekvöre 174 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fenti ingatlanok az *1889 évi Majus hó 29-ik napján delelött 9 orakor* Rozsnyó község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-us értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban 1889 évi Februárius hó 27-én.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.